

[Poul Schlüter.]

familierne selv, men for den samlede danske samfundshusholdning. Vi møder alle i denne tid mennesker, som siger — og det mener de — at nu synes de, det ser for sort ud, nu lønner det sig ikke længere med overarbejde eller ekstrainsats.

Når jeg ser på finansministerens tal, erkender jeg, at der, som han nævnte, på en indkomst i størrelsen 20.000 kr. bliver en lettelse, når folkepensionsbidraget nedsættes fra 3 pct. til 1 pct., en lettelse på 400 kr. Men til gengæld bliver der altså et par hundrede kroner i afgift, som skal betales. Desuden kan jeg se, at i en lang række kommuner må der blive underskud — ikke mindst i Københavns kommune, hvorfra vi nu kender tallene. De fleste skatteydere i København, som jo ligger i indkomstgrupperne under 50.000 kr., får en stigning i trækprocenten fra 41 til 47, og det er en alvorlig sag. Hvis regeringen havde fastholdt det gamle loft over kommuneudgifterne, havde det betydet en besparelse i kommunerne på 1,5 milliard kr. Det sker ikke nu, og det går også ind i hele billedet.

Når nu finansministeren refererer min tale og siger: „De konservative vil lave en hel masse andre ting end dette med nedsettelsen af folkepensionsbidraget, og jeg ved ikke hvad, så er det ikke noget særlig præcist referat. Vi bad om, at to ting kunne have været taget med ind i overvejelserne, og vi sagde det meget præcist: den ene mulighed var at nedsætte udskrivningsprocenten fra 91 til 81. Den anden var at forhøje proportionalsskattegrænsen fra 19.800 kr. til 29.800 kr. Det er der en saglig og en god politik i.

Så siger finansministeren: ja men denne konservative politik, den ville jo kun blive en fordel for mennesker med store indkomster, og de under 35.000-40.000 kr. ville ikke få noget ud af det. Jeg fatter ikke, at finansministeren kan sige dette. For hvis man gør op, hvad det betyder at sætte proportionalsskattegrænsen i vejret, som vi har bedt om at man ville overveje, så viser det sig, at indkomsten på 30.000 kr. får ved denne forhøjelse af proportionalsskattestrækket en lettelse på 1.093 kr., indkomsten på 40.000 kr. får en lettelse på 1.093 kr., indkomsten på 40.000 kr. eller 60.000 kr. og også på 80.000 kr. får en lettelse på 1.093 kr. Samme krone-

beløb, men når vi gør det op i procent, kan finansministeren se den rigtige linje i dette, for så viser det sig, at de 1.093 kr. betyder i procent for ham med de 30.000 kr. en lettelse i de direkte skatter på 14,7, for ham med de 40.000 kr. på 9,8, for ham med de 60.000 kr. på 5,6, og for ham med de 80.000 kr. på kun 4,0 pct. Sådan virker det, og derfor mener jeg, det er rigtigt at hævde, at forhøjelsen, en væsentlig forhøjelse af proportionalsskattestrækket, først og fremmest er en fordel for mellemindkomstgrupperne — og det er ikke mindst dem, der er for hårdt beskattet i øjeblikket.

Må jeg sige til sidst vedrørende afgiften ved overdragelse af fast ejendom: ja, man kan jo forsøge det synspunkt, som finansministeren gjorde, at det, regeringen nu vil, er at inddrage en del af kapitalgevinsterne, men det holder ikke. Det er jo ikke det, man gør; det bliver jo ikke sælgerne, som kommer til at betale, det bliver køberne, og jeg mener stadig, at jeg har ret i at hævde, at denne afgift rammer specielt parcelhusene. Parcelhusejeren kan ikke trække den afgift fra. Derimod erhvervsvirksomheden eller andre, som køber fast ejendom, har mulighed for enten at trække fra straks eller at afskrive denne omkostning over et antal år. Derfor er det en urimelig og uigenomtænkt og uforberedt fordyrelse først og fremmest af almindelige boliger, denne afgift vil føre til.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg skulle ikke have taget ordet, hvis ikke hr. Poul Schlüter, som ved første behandling talte om, at man skulle fastholde skatte-loftet, nu siger: hvis man havde fastholdt skatte-loftet for 1972-73 ind i 1973-74, havde man sparet 1,5 milliard. Ja men er det da slet ikke gået op for hr. Poul Schlüter, at det er fuldkommen urealistisk, og at de udgifter, som skal afholdes, jo netop betyder, at man har måttet forhøje de kommunale skatteprocenter — noget, som hr. Poul Schlüter har været med til at vedtage her i folketinget. Når man taler om besparelser, så burde det være realistiske besparelser og ikke bare teorier, som ingen steder hører hjemme.

(Kort bemærkning).

Poul Schlüter: Vi ved alle, ligesom indenrigsministeren, at en væsentlig del af grun-